

Svätej rodiny B

27. decembra 2020

Kol 3, 112 - 21

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes nezriedka počujeme porovnanie života kedysi a dnes. Starší hovoria o tom, že život bol voľakedy lepší, ľudia súdržnejší, bolo viac solidarity medzi ľuďmi, vedeli si viac pomáhať. Aj rodiny držali viacej pospolu, v rodinách mali viac ľudia času navzájom na seba. Svet sa napriek všetkým problémom zdal byť lepším miestom na život. Je ťažké to takto priamo porovnávať, pretože život celkovo bol iný ako dnes. Niektoré veci boli zase naopak voľakedy ťažšie, komplikovanejšie. Keďže v živote všetko navzájom súvisí, môžeme povedať, že dnes sa naozaj celá spoločnosť snaží byť usporiadaná účelovejšie, rovnako aj podniky, ktoré ľudí zamestnávajú. Všade platí zásada efektivity, účelnosti, ktorú možno spočítať, odmerať. A niečo z tejto mentality účelu sa bohužiaľ presunulo aj do vzťahov medzi ľuďmi, teda aj do rodín.

Súčasná situácia núti ľudí viac si uvedomiť zmysel spoločenstva, spoločnosti a tiež aj – ako sa často hovorí –základnej bunky spoločnosti – rodiny. Prízvukuje sa, že v ohrození sa máme viac stiahnuť do najužšieho okruhu, máme si navzájom pomáhať. Napriek tomu, že súdržnosť sa nemusí práve teraz prejavovať zvýšeným osobným kontaktom, paradoxne niekedy skôr naopak – tým, že berieme ohľad na to, že aj ja môžem byť nakazený a mal by som teda viac chrániť tých, ktorí sú väčšmi ohrození.

Aj Cirkev nám - ako každý rok aj teraz vo vianočnom období - dáva do pozornosti Ježiša, Máriu a Jozefa ako rodinu. Kládie nám príklad sv. Rodiny ako vzor. Voľakedy bol v každej domácnosti obraz sv. rodiny, ktorý vyznieval pomerne idealisticky a nič nehovoril o problémoch, s ktorými sa táto rodina musela pasovať. Preto nezaškodí si ich pripomenúť. Keď dnes hovoríme o ohrozeniach rodiny, aj sv. rodina musela zakúsiť rôzne spôsoby ohrozenia. – Z evanjelií sa dozvedáme, že táto sv. rodina trpela nedostatočným prijatím zo strany ostatného ľudí, nedostatočnou solidaritou svojho okolia, ktorá im nechcela pomôcť v núdzi – veď inak by sa sväté dieťa nemuselo narodiť v jaskyni, či v maštali. Aj sv. rodina trpela chudobou – veď inak by si mohli dovoliť lepší štandard. Pritom chudoba má vždy aj spoločenské príčiny, svedčí o tom, že niečo nie je v poriadku s celou spoločnosťou. Sv. rodina ďalej trpela ohrozením zo strany mocných – ktorí číhali dieťaťu na život. A onedlho musela zakúsiť aj migráciu – nútený útek do cudziny, do úplne cudzieho prostredia, kde ešte viac musela zápasíť o prijatie.

Ak teda sv. Rodina vedela obstáť vo všetkých týchto ohrozeniach, je to dosť na to, aby sme ju vedeli oceniť za jej vnútornú súdržnosť, silu vzájomnej solidarity, lásky. Tieto vzťahy vytvárala určite nielen matka, Mária; ale aj sv. Jozef, ktorého si v tomto roku chce viac uctiť aj pápež František – vyhlásením Roku sv. Jozefa.

Súdržnosť, dôverné prostredie, vzájomná pomoc sú hodnoty, pre ktoré si uctievame sv. Rodinu a ktoré sú potrebné aj dnes. Uvedomujeme si, že svet, v ktorom panujú nie účelové vzťahy, ale vzájomná dôvera aj dnes najviac potrebujú tí najzraniteľnejší – deti, ktorí bez takéhoto prostredia by nemohli dorásť na vnímavých, citlivých ľudí.

Ohrození, ktorými dnes trpia rodiny vo svete je veľa. Nielen v našom rozvinutom svete, ale aj v tých chudobnejších častiach. Ani my nemôžeme pred nimi si zakrývať zrak. Sú výzvou aj pre nás, aby sme sa snažili nielen chrániť rodinu, ale spolu aj vytvárať trochu lepšiu svet – solidárnejšiu, otvorenejšiu pre iných. Svet, v ktorom sa v druhom človeku opäť naučíme vidieť blížneho, brata.